

absurd en willekeurig en daarom is het volkomen terecht dat gouverneur Pieter Haksteen direct na zijn aankomst op 22 mei 1765 dit heeft gerectificeerd, het bedrag van de rekeningen van de kooplieden liet afboeken en het geheel door de daarna gevluchte gouverneur Christiaan van Teylingen en de leden van de raad die erbij betrokken waren, in de kas heeft laten storten. De handelwijze van het vorige bestuur is eens te meer een blijk van [fol. 1008] zijn ongehoorzaamheid. Deze zou op gevoelige wijze zijn afgestraft, ware het niet dat het voornamelijk toegeschreven moet worden aan het ongehoorde gedrag van de gouverneur Van Teylingen, die zoiets zonder enig wettig besluit uitvoerde. Daarom is er ook enigszins ingegaan op het herhaalde argument van de leden van die raad dat het aannemen van zulke textiel geheel buiten hun kennis was geschied en er is ook aandacht besteed aan hun dringend verzoek om de kooplieden tegemoet te komen in hun tekorten. Er is besloten hen maar 25 % boven het verlies dat te Batavia op deze textiel werd gemaakt, in rekening te brengen in plaats van de eerder vastgestelde 38 $\frac{3}{4}$ %. [fol. 1009] Bovendien is op hun verzoek bepaald dat ze niet gelijkelijk zullen worden belast, maar de toenmalige gouverneur en secunde voor twee derde, de eerste daarvan twee derde en de tweede één derde, terwijl de overige één derde ten laste komt van de leden van de raad die met het aannemen van deze textiel hebben ingestemd. Het verzoek van de kooplieden te Nagapattinam in de brief van het vorige bestuur van 19 december 1764, en wederom in die van 19 augustus 1765, om ontslagen te worden van vergoeding van een tekort aan kalen in enige textiel is evenwel afgewezen. Ze waren al een jaar eerder gewaarschuwd dat invoer van zulke doeken te Batavia niet zou worden geduld. [fol. 1010] Ook is er bevreemding over geuit dat het bestuur op 10 juli 1765 enige Nagapattinamse kooplieden heeft ontslagen van f 5283 dat reeds op hun rekening was ingeboekt, wegens een mindere waarde van 60 % op 480 ruwe rode cambayen, die reeds in 1759 op de Eendracht te Batavia waren ontvangen en verkocht. Bovendien bleek de textiel die daarna op de Sloterdijk en Kievitsheuvel werd aangevoerd, bij nameting minder kalen en mindere lengte en breedte te hebben dan werd opgegeven. De raad ontsloeg deze kooplieden ook daarvan en belaste de toenmalige gouverneur en raadsleden daarmee. Deze, en de opperhoofden te Sadras en Pulicat, die ook hadden moeten delen in de totale belasting met f 12.060, vroegen om inwilliging van hun verzoek van deze vergoeding ontslagen te worden. [fol. 1011] Zij voerden aan dat ze per ongeluk hierbij waren betrokken en dat deze textiel niet deugdelijk was geweest wat de leveranciers aangerekend moet worden. De gouverneur en raad en genoemde opperhoofden stonden er geheel buiten. Daar de Hoge Regering uit deze zaak niet wijs kon worden, besloot ze deze argumenten af te wijzen. Bovendien hadden de opperhoofden geen slechte textiel behoren aan te nemen. Men ging akkoord met de opschorting van de vergoeding van 50 % meer op een stuk extra fijn guinees dat in 1764 met de Giessenburg te Batavia was ontvangen. Ook de afpakkers van dat fardeel zijn ontslagen van een boete van rsd 25. [fol. 1012] Het is goedgekeurd dat ze dat stuk guinees hadden teruggegeven aan de leveranciers om met 50 % vergoed te worden, samen met de verminderde waarde van 50 stuks rood zeildoek die geen lengte van 1 $\frac{1}{2}$ el had. Maar het verzoek van de hersorteerders om ontslagen te worden van een boete van een maand gagie voor een pak diverse sarassen no 13 die te Batavia van slechte kwaliteit bleek te zijn, is afgewezen. Het besluit van het bestuur van 22 mei 1765 om de oude gewoonte te herstellen om gecommitteerden schrijvers op de bleken en in de pakhuizen de witte, zowel als de blauw geschilderde textiel te laten controleren, is goedgekeurd. Ze moeten controleren of er geen gaatjes of stopplekken in zitten, ze nameten en ze daarna merken met hun naamletters. Daarover dienen ze te rapporteren bij de secunde en ze zullen gestraft worden bij nalatigheid. [fol. 1013] Ook het bevel om de factuurhouder de textiel op lengte en breedte te laten controleren, zodat klachten achterwege blijven, is bevestigd.)

Bij der ministers brief van den 19 augustus 1765 ons ook te vooreengekomen zijnde dat zij, zo uit hoofde van de klagten ter te Nagapatnam remoreerende kooplieden en knevelarijen onder het voorige bestier en hare daarnevens gedaane tekenningeving dat door haar in gereedheid gebragte lijwaten niet dan na maate van de haar afgedwongene